

Duga Boglárka

Mesterségversek

Ha nagy leszek, **TUDÓS** leszek,
Mindenfélét felfedezek.
Kisujjamban lesz a számtan,
Fejben osztok-szorok bátran.
Annyi nyelven beszélek,
Nincs ember, kit nem értek.

Asztalomon papír-halom,
Körös-körül fent a falon
A táblákon képletek,
Krikszkrakszok és vegyjelek.

PH5 és professzor,
Tandem, mikroprocesszor,
Rebarbara, kondenzátor,
Bifidusz és transzformátor,
Zigóta és galaktikus,
Boxermotor alaptípus,
Metropolisz és prevent,
Mindről tudom, mit jelent!

Ui: Mikroszkópom alatt gyakran
Amőbákat nézek nagyban.

Ha nagy leszek, **PÉK** leszek,
Kakasszóra ébredek.

Belisztezem jól a deszkát,
S felkeltem a kenyértésztát.
Püfölöm és dagasztom,
Ám reá nem haragszom!

Miután jó hosszan gyúrtam,
És magamat épp kifújtam,
A cipókat kiszaggatom,
Kemencémbe bepakolom.

Kisül abban kifli, zsemle,
Majd a lurkók nagy kedvence:
Túrós batyu, perec, briós,

Csokis csiga, no meg diós.
Foszlós kalács, ízes bukta,
Receptjüket a pék tudja!

Ha nagy leszek, **RENDŐR** leszek!
Egyenruhát, sapkát veszek,
S a városban rendet teszek!

Ott termék épp, ahol baj van,
S kinek füle mögött vaj van,
Elkapom, nem tétovázok,
Bárhová bújt, rátalálok.
Nem rázhat le senki ám,
Üldözés a mániám!

Járőrözöm, fánkot eszek.
Ám hozzá nem szürcsölgetek
Se kávét, se almalevet.
Szolgálatban sose iszom!
Én még eztet is kibírom!
(Negyven fokban pedig iszony.)

Minden gengsztert leszerellek!
Ha szükséges, lekeverek
Akkorát,
Elveszíti szemfogát!

Karom végig csupa muszkli,
Megirigyelné a Bruszli.
Bátorságom oly nagy kérem,
Elfáradok, hogyha mérem.

Fedőnevem is lesz asszem...
Kojak, Derrick, dehogy! Vasmen!

Ha nagy leszek, **CUKRÁSZ** leszek,
S a cukrászda, mit vezetek,
Különleges, mesés kis bolt,
Gyermekkori nagy álmom volt.

Már kívülről csábító,
Mézeskalács-házikó.
Aki belép nem csalódik,
A mese tovább folytatódik.

Torták mind az asztalok,
Krémesek és jó nagyok.
Hozzá mignonok a székek,
Azon ülnek a vendégek.
Tányér marcipánból készül,
Hazavihető emlékül.
A függönyön a madzag mézes,
Még az étlapunk is édes.

Pult mögött sok büszkeségem,
Mosolygó friss süteményem...
Lúdláb, zserbó, linzer,
Holland kocka, isler,
Túrós, meggyes, mákos rétes,
Borzas kata, vargabéles,
Gesztenyeszív, kókuszgolyó,
Rigójancsi, diós roló.

Gyere és válassz, egytől egyig csoda,
S a vasorrú bába nem lakott itt soha!

Ha nagy leszek, **SZÍNÉSZ** leszek,
Álbajuszt, parókát veszek.

Énekelek, táncolok,
Meseszép vagy csúf vagyok,
Vénséges vagy fiatal,
Rendezőm épp mit akar.

Éppúgy játszom Rómeót,
Mint hajlott hátú rút manót,
Gőgös és szép királylányt,
Bibircsókos boszorkányt.

Szende szűz vagyok egy este,
Talpraesett hős menyecske
Vagyok már a másikon,
Nap mint nap átváltozom.

Most épp vívőleckét veszek,
Mert holnaptól Zorró leszek!

Ünnepi versek

Jó voltam!

Mikulás bácsi, én egész álló évben
Olyan jó voltam, az már szinte szégyen!
Szót fogadtam télen, szót fogadtam nyáron,
Játszótéren, otthon, iskolai bálon...

Frissen mosott gatyában fűre sose ültem,
Az úton minden pocsolót messze kikerültem.
Nem dobáltam kővel Pózna bácsi házát,
Az osztályteremben sem törtem el vázát.

Nagy Cinka hajába rágót nem én nyomtam,
Aki ilyet állít, hátsón rúgom nyomban!
A dédi műfogsora sem miattam laza,
S a svábbogár-sereget sem én hordtam haza!

Így hát összes csizmám fényesre kefélem,
A temérdek ajándék biztosan beférjen!

Micsoda szerencse

Mikulás bácsi, micsoda szerencse,
Őapóságod nem ad a jelenre.
Nem követ múló, szeszélyes divatot,
Nagyon jól tudja, hogy másra hivatott!

Büszkén hord bakancsot, bélelt bekecset,
Puttyonján körbe nincsenek szegecsek.
Tűzpiros köpenyén dísz csak a dér,
Rizsporos szakállá derékig ér.

No, azt hiszem, most már udvaroltam eleget,
Ide azt a discmant, s hozzá három elemet!

Ácsi-ácsj, Mikulás bácsi

Ácsi, ááááááácsj,
 Mikulás bácsi!
 Szánjába még be ne szálljon,
 Mondandóm van, kicsit várjon.

Meg ne sértsem, apó drága,
 Hova járt kend iskolába?
 Fontosabb volt talán mással
 Bajlódni, mint olvasással?

A szövegértés tán a gondja,
 Vagy okularé kéne, mondja!

Mert én oly levelet küldtem,
 Amely felett hosszan ültem,
 Soroltam szép rendben benne,
 Hogy gusztusom mire lenne.

Virgácsot, azt nem kértem,
 Erre bizton emlékszem!
 Legközelebb ahogyha lehet,
 Tegyen fel egy szemüveget.

Anya, anya, anyácska

Anya, anya, anyácska,
E három szót súgom,
Ha szükségem van tanácsra,
Vagy nincsen hová bújnom.

Anya, anya, anyácska,
Ha ujjam túvel szúrom,
Vagy lépek csípős csalánba,
E három szót súgom.

Anya, anya, anyácska,
Ha szemtelen a húgom,
Vagy nincsen pénzem kalácsra,
E három szót súgom.

Anya, anya, anyácska,
Ha elveszek az úton,
Vagy orrolok egy baráttra,
E három szót súgom.

Anya, anya, anyácska,
Ha merengek a múlton,
Ritkán gondolok másra,
A te nevedet súgom.

Nem hoztam egyebet

Úgy szégyellem, drága anya,
Üres kézzel jöttem haza.
Orgonát akartam szedni,
Ám elkezdett cseperegni.
Kerestem hát virágboltot,
De csupa hervadt virág volt ott.
Így bonbonért szaladtam,
Azott kabátban kalapban,
De az üzlet ajtajára,
Éppen kitették, hogy ZÁRVA.

Üres kézzel jöttem haza,
Csak e vers van, drága anya.

Füllentő nyuszi

Ide hallgass, tapsifül!
Évről évre rendre
Egy kérdés bennem felmerül,
Tegyük hát most rendbe!

Megtanultam, kedves komám,
Néhány dolgot igen korán.
Macska nyávog, kutya ugat,
Mangalica sárban mulat.

Legszebb baromfi a páva,
A nyúl, úgy tudom, igen gyáva.
A pulykának lóg az orra,
És a tojást a tyúk tojja!

No, ez volt itt kulcsmondat!
Mert maga akkor hogy hozhat
Húsvétkor oly sokat belőle,
Mintha lába előtt nőne?

Ne legyen most alamuszi,
Szépen kérem, kedves nyuszi!
Öntsünk a pohárba tiszta vizet,
A tojás a magáé, vagy érte fizet?

Hej, záptojásnak rémes szaga,
Vagy a tyúk füllent, vagy maga!

Merre csavarogtál, tavasz?

Hohó, hohó, huncut tavasz,
Hol bujkáltál, te kis ravasz?
Jó hosszasan megvárattál...
Talán nagyon elfáradtál,
Kidőltél az elmúlt évben,
S nem pihented ki a télen?

A lényeg, hogy végre itt vagy!
Zordonbord tél végleg itt hagy!
Búcsút intek hónap, fagynak,
Sapka nélkül hogyha hagynak.

